

mighedsafgørelserne, også ved at vi får et stærkere demokrati. Der bliver mere indflydelse til de nationale parlamenter og mere indflydelse til Europa-Parlamentet, og vi får frem for alt et borgerinitiativ, som vi sådan set forventer vil blive brugt.

En fast formand for Det Europæiske Råd vil også styrke arbejdet i EU.

Frem for alt ser vi frem til, hvad den fælles repræsentant for udenrigspolitikken vil kunne komme til at udrette. Nu kommer der en meget stærkere koordinering af det udenrigspolitiske område; det bliver af de eksterne politikker – handelspolitik, bistand, naboskab – og af det udenrigs- og sikkerhedspolitiske samarbejde.

Men det, der er afgørende for os, er, at der jo altså også nu bliver lagt økonomisk vægt bag ved de beslutninger, der tages. Og der skabes derved en mulighed for, at EU også ved hjælp af penge kan gå ind og blive en stærkere global aktør. Det er selvfølgelig ikke særlig pænt at stå og tale om penge, men det kommer jo alligevel i den lange ende til at spille en rolle, at man har nogle, og at man altså også har mulighed for at sætte en økonomisk bistand bagved, når man går ind og skal løse nogle udenrigspolitiske problemer.

Vi vil meget opfordre regeringen til at lægge pres på de andre lande, sådan at de kommer op på de 0,7 pct. i ulandsbistand, som de har lovet, og ikke bliver ved med at ligge og rode dernede på de 0,42 pct., som man ser i øjeblikket.

Hvis EU skal spille en rolle, er det afgørende, at der også kommer flere økonomiske midler til bistandsområdet. Vi synes, at regeringen skal gøre, hvad den kan for at lægge pres på de andre lande, sådan at vi når den ønskede målsætning. Og i øjeblikket ser det jo altså lidt sløjt ud med at nå de mål.

Vi tror, at det samlede set er meget vigtigt, at der på den her måde sættes handlinger bag ved de kønne ord. Hvis det bare bliver ved nogle fine værdier og nogle ønsker om f.eks. at nå op på 0,7 pct. i ulandsbistand, ja, så kan man virkelig rette bebrejdelser mod EU og medlemslandene, der ikke gennemfører noget. Det er på de områder, at det er afgørende også at leve op til nogle befolkningsforventninger.

Jeg tror, at det, der er det farlige i EU-samarbejdet, er, hvis ikke man lever op til nogen af alle de gode ord, der er, hvad enten det gælder energi, klima, EU-politik eller andre ting. Så det er det, vi lægger vægt på.

Jeg vil også godt understrege, at vi lægger meget vægt på, at parlamenterne kommer mere ind i billedet. Vi synes, at det giver nogle øgede muligheder for Folketinget, men det giver altså også et øget ansvar. Jeg vil måske ikke helt bruge den retorik, som fru Antonsen benyttede, med de 179, som sådan på den måde direkte kan komme ind i billedet, men indirekte spiller det selvfølgelig en rolle, at parlamentarikerne – 10.000 i alt – begynder at diskutere EU-politik i hele Europa og også er med til at gøre deres indflydelse gældende. Helt konkret: Her i Folketinget vil vi meget gerne opfordre til, at EU-politikken breder sig ud også til de andre fagområder. Miljøområdet har en tradition for det, energiområdet har til dels en tradition, men det kniber altså på en lang række andre områder, og det ville være enormt godt, hvis de respektive fagudvalg ville tage EU-politikken en anelse mere alvorligt. Det var også en måde ikke at isolere EU-politikken på.

Folkeafstemning eller ej har jo været oppe i debatten, og derfor skal jeg slutte med nogle ord om netop folkeafstemning. Som en tidligere ordfører har været inde på, er Det Radikale Venstre et af de partier, der har meldt meget klart ud. Vi mener ikke, at der skal være en folkeafstemning, medmindre grundloven tilsiger det. Det er ikke, fordi vi er bange for at tage en folkeafstemning. Vi vil jo f.eks. enormt gerne have en folkeafstemning om forbeholdene – jo hurtigere, jo bedre – så det er ikke en angst for det. Det er simpelt hen, fordi vi mener, at det er u hensigtsmæssigt at isolere de europæiske spørgsmål til folkeafstemninger. Det bliver en ja/nejdiskussion og slet ikke noget om den egentlige og mere grundlæggende politiske udvikling i det europæiske samarbejde.

Vi har så til gengæld det synspunkt, som jeg er helt opmærksom på at ikke alle er lige begejstrede for, men derfor er det ikke desto mindre vores, at man skal vente med at lave den endelige ratificering til efter et folketingsvalg. Der er for en gangs skyld et sammenfald, og det skal vi benytte os af. Man kan sådan set med rette sige, at dette Folketing er valgt med udgangspunkt i, at der skulle være en folkeafstemning, godt nok om en anden traktat end den, vi har, men det skulle der være. Derfor synes vi, det er rigtigt, at man venter med den endelige ratificering, og det vil vi stille forslag om.

Det eneste, vi sådan er meget, meget kedede af, er, at der er sket en forringelse for Danmark på det retslige område. Vi ser jo gerne, at Danmark